

İstanbul AKADEMİ

AKADEMİ TALİMATNAMESİNDEN BAZI HÜKÜMLER

(Mecmuamıza Akademi İdaresi Tarafından) verilmiştir.

A - Akademimiz kayıt ve kabul şartları

I - a) Devlet Lise bitirme veya Ticaret Lisesi Diploması almış olmak Özel ve Yabancı Liseler için muadelet aranır ve Akademi İdare Heyetince görülecek lüzum üzerine (Umumi kültür derslerinden biri ile yabancı dilden) yapılacak giriş imtihanını kazanmış bulunmak lâzımdır.

b) Namzet öğrenciler tarafından el yazıları ile doldurulacak giriş beyannamesi

c) Nüfus kâğıdı (Askerlik durumunda gösterilmiş) tasdikli örneği

d) Diploma aslı veya mezuniyet belgesi

e) Sağlık ve Aşı raporu

f) 12 adet 4,5 x 6 ebadında baş açık, kravatlı fotoğraf

g) İyi hal kâğıdı ve İkâmetgâh senedi (Yeni mezunlardan iyi hâl kâğıdı istenmez)

h) Tahsilde ara verenlerden Askerlikle ilişikleri olmadığına dair Askerlik Şubelerinden alınmış belge

II - Aday öğrenci kayıtlarına Eylûl ayının ikinci yarısında başlanır ve üç hafta devam ettirilir. Bu müddet hitamında giriş imtihanları yapılır. Kazananlar akademi binasında ilân edilir ve aynı hafta içinde esas kayıtları ikmâl edilir.

III - Akademilere alınacak öğrenci sayısı imkân ve ihtiyaçlar gözönünde bulundurularak Akademi İdare Heyeti ve Maarif Vekâletince tesbit edilen kontenjonlarla belirtilir. Bu kontenjanın 2/3 si Ticaret Liselerine tahsis olunur.

IV - Akademiler arası nakiller, alâkalı Akademilerin İdare Heyetlerince karşılıklı anlaşma ile ve ancak öğretim yılının ilk ayında yapılır. Öğrenci naklinin yapıldığı Akademide, kayıt ve kabul için gerekli olan vesikaları zamanında bizzat ibraz ile, kaydını tamamlatmaya mecburdur.

HAZIRLAYAN

YALÇIN GÜRSEL - ORHAN SULAYICI

İSTANBUL
AKADEMİ

Aylık haber ve kültür
mecmuası

İstanbul iktisadî ve ticarî ilimler akademisi talebe cemiyeti organıdır.

Akademi cemiyeti adına
Sahibi ve yazı işleri
müdürü

MEHMET AKYURT

TEKNİK İŞLER VE
İSTİHBARAT ŞEFİ
ÜMİT AKKARTAL

SEKRETER
NURTEN TAŞOCAK

MUHABİRLER
AYSEL AKSOY
ÜLKÜ DOĞAN
MERÂL GÜNEN

FOTOĞRAFLAR
FOTO HAYAT
FERİT ÖZKAYA

ADRES

İKTİSADÎ VE TİCARÎ
İLİMLER AKADEMİSİ
TALEBE CEMİYETİ

İSTANBUL — Tel : 27 23 74

BASILDIĞI YER :
SIRALAR MATBAASI

KAPAK RESMİ

SULTANAHMET
DİKİLİTAŞ.

Bütün bu yorucu, hummalı çalışmalar hep akademi talebeleri için, ileride onları hayata en iyi şekilde hazırladıklarından dolayı ne kadar öğünseler yeridir. (Soldan sırasıyla Akademimiz Reis V. Prof. ADNAN SUNER, Cemiyetimiz idare heyeti azası MEHMET AKYURT, Prof. REŞAT KAYNAR, Ord. Prof. BURHAN ZİHNİ SANUS, İstanbul Akademi objektifi karşısında)

Kıymetli Okuyucularımıza

Mehmet Akyurt

İstanbul iktisadî ve ticarî ilimler akademisi talebe cemiyeti kültür ve basın yayın kolu olarak hizmetlerinize sunduğumuz İSTANBUL AKADEMİ mecmuası «üstün kalite, kıymetli kalemler, çeşitli mevzu, tenkit ve temenni yazıları, her bakımdan realist bir görüş» v.s. gibi unsurları bir arada toplamakla şimdiye kadar intişar eden fakat kifayetsiz bir hazırlanışın tesiriyle alâka celbetmeyen Y. E. T. Okulu mecmualarının bırakmış olduğu boşluğu dolduracak, her bakımdan emsallerinden faik bir durumda olan akademimiz bu alanda da neler yapmağa kâdir olduğunu ispatla şeref duyacaktır.

Kıymetli Akademili arkadaşlarımızın büyük sabırsızlıkla bekledikleri mecmuamız, bu sene kongrenin normal zamandan çok daha geç yapılabilmesi, iyi evsafta bir mecmuanın çıkarılması için, lâzım gelen hummalı çalışmalar ve bir takım teknik sebepler dolayısıyla epeyce geç intişar imkânına kavuşabilmiştir. Bu bakımdan hepinizden ayrı ayrı özür dileriz.

Mecmuamıza karşı çok yakın alâka gösteren ve iyi hazırlanması babında hiçbir fedakârlığı esirgemeyen sayın profesörlerimize ve arkadaşlarımıza candan teşekkür eder, hepinize üstün başarılar temenni ederiz...

MAYIS 1960 YIL 1 — SAYI 1

İSTANBUL AKADEMİ

Aylık Haber ve Kültür Dergisi

Yüksek Tahsilde Yabancı dil

BEHLÜL TOYGAR

Milletlerarası münasebetlerin gittikçe sıklaşıp arttığı; siyasî, kültürel, iktisadî, ve sosyal sahalarda işbirliği ve yardımlaşma ruhunun gittikçe hâkim bulunduğu zamanımızda, yabancı dil öğrenmenin lüzum ve ehemmiyeti, ön plânda yer almağa başlamıştır.

Bugün için otuz, kırk sene önce olduğu gibi, bir yabancı dil bilene mümtaz bir insan, fevkalâde bir yaratık, insan-üstü bir mahlûk, bir sihirbaz, nazarile bakmıyoruz Bakmıyoruz; çünkü, memleketimizde bir ve daha fazla dil bilenlerin sayısı, memnun olunacak bir dereceye yükselmiş; yaşadığımız yüzyılın başına kıyasla hayli kabarmıştır. Halbuki yakın bir maziye gelinceye kadar bu sayı çok azdı. Buna rağmen «bir dil, bir insan demektir» sözü hâlâ mânâ ve ehemmiyetini her zamankinden fazla muhafaza etmektedir.

(Bir lisan bir insan)
İngilizce Dersi

Birden fazla dil bilenlerin maddî, manevî büyük kazançları olduğu gün gibi aşikâr bir hakikattir. Sahibine daha geniş ufuk ve imkanlar açacak olan yabancı dil, yüksek tahsil için, İktisadî ve Ticarî İlimler Akademileri öğrencileri için, bir zarurettir. İster serbest sahada, ister devlet hizmetinde, ister devlet iktisadî teşekküllerinde çalışmak isteyen mezunlarımız, bir yabancı dile sahip olmanın ne kadar lüzumlu ve faydalı bir ehliyet olduğunu takdir etmekte gecikmiyeceklerdir. Türlü «burs» ve «fon» lardan istifade edip yabancı memleketlerde sitaj ve ihtisas yapabilmek de yine yabancı dil sayesinde mümkündür.

İlim sahasında çılaşacaklar için bir, hattâ iki yabancıdil pek lüzumlu bir vasıtadır. Akademik kariyere intisap edecekler de aranılan ilk şart, yabancı dildir. Dış ticaret için, diplomatik hizmetler için yabancı dil, bir zarurettir.

Bugün için bir yabancı dil bilmeden yüksek tahsil yapmak. hele mezun olduktan sonra, bir mesleğe intisap ederek büyük başarılar sağlamak, çok müşküldür. Öğrencilerimizin bu gerçeği takdir edip daha büyük bir azim ve gayretle çalışmalarını bekleriz. Yabancı dile karşı ilginin arttığını sevinçle müşahede ediyoruz. Şu kadar var ki, yabancı dil zaman isteyen, sistematik ve gayretli bir çalışmaya ihtiyaç gösteren bir konudur.

Dil öğrenmek, mümkün mertebe fazla kelime öğrenmek ve sonra bunları gramer ilminin, kurallarına göre, yan yana getirip tam bir fikir ifade eden cümle dediğimiz kelimeler grubunu teşkil edebilmek olduğuna göre; sarf edilmesi gerekli zaman uzundur. Dil, hafıza işi; hafıza, tekrar işi; tekrar, geniş zaman işidir. Dil, damla damla doldurulacak bir havuzdur. Sebat ve sabır şarttır; fakat sabrın sonu selâmettir.

Dilde başarı temin edebilmek için, öğrencilerimize sistematik ve plânlı olmalarını dile gerekli zamanı vermelerini ısrarla tavsiye ederim.

ARSLANÂLP Uğur

AKYURT Mehmet

DOĞAN Aydın

GÜRSEL Yalçın

KETENCİ Yavuz

MALCI İhsan

SEZGİN Gürel

SULAYICI Orhan

ŞAHİN Ergin

TAŞAR Ünal

Cemiyet Azalarımızı Tanıyalım

YAVUZ Ahmet

Umumi gider vergisi

Prof. Gıyas AKDENİZ

Modern vergi sistemleri iki esaslı vergi rejimine dayanır: Gelir vergileri, gider vergileri.

Bu rejimlerden gelir vergileri vergi adâleti bakımından tercih olunur. Gider vergileri ise, mükellef psikolojisi ve randıman bakımından üstün görülür.

Son zamanlarda bir de umumî (gider) (harcama) vergisinden bahsedilmeğe başlamıştır. Bu vergi vatandaşların yıllık harcamalarını esas alacaktır.

Böyle bir sistem yeni düşünülmüş değildir. Birçok iktisatçılar, bu meyanda S. Mill, Keyns ve Fisher de böyle bir vergi üzerinde durmuşlardır. Fakat, bugüne kadar hiç kimse böyle bir verginin tatbik kabiliyetine inanmamıştır. Ancak, N. kalder son eserlerile (*) bir harcama vergisinin tatbik kabiliyeti üzerinde ehemmiyetle durmuştur.

Acaba böyle bir vergiye niçin gidiliyor? Bunun en mühim sebebi gelir vergisinin âdil vasfı üzerinde şüpheler uyanmasıdır. İkinci sebep bu verginin vatandaşın refah seviyesinin ölçüsü olduğundaki tereddüttür. Nihayet üçüncü sebep bu verginin iktisadî kalkınmayı zorlaştırdığıdır.

Gelir vergisi neden âdil değildir Çünki, evvelâ geliri kavramak, ölçmek güçtür. Saniyen, vergi kanunlarındaki gedikler ve mükellefin ahlâkî seviyesi bazı vatandaşların diğerlerinden az vergi ödemesini intaç ediyor.

Gelir vergisinin vatandaşın refah seviyesini iyi ölçmediği konusuna gelince, umumî harcama vergisi taraftarları diyorlar ki, refahın hakikî ölçüsü umumî harcamadır. Harcanmayan gelir vatandaşın refahını arttırmaz.

Gelir vergisinin iktisadî kalkınmayı zorlaştırdığı meselesi ise, yatırımlara tahsis edilen gelirlerin de gelir vergisine tabi olmasından ortaya çıkıyor. Deniliyor ki, bir memleketin iktisadî kalkınması yatırımla olur. Halbuki gelir vergisi yatırımlara tahsis edilen gelirleri de vergilendirmek suretile yatırımları ve binnetice iktisadî kalkınmayı güçleştiriyor.

Nihayet gider vergisine atfedilen içtimaî adaleti daha iyi temin etme vasfı da yukarda saydığımız kusurlara ekleniyor. Bu vasıf şudur: Cemiyete bir şey getiren vatandaş mı, ondan bir şey alıp sarf ve istihlâk eden vatandaş mı cemiyete daha faydalıdır? Hiç şüphesiz bir şey getiren. O halde neden dolayı bir şey getiren. Yani gelir elde eden vatandaşı vergiye tabi tutarsınız da, bir şey götüren yani cemiyetin mal varlığını sarf ve istihlâk edenden vergi alınmasın? Vergiyi gelir elde edenden değil onu sarf edenden alınız. Ferdin umumî geliri değil, umumî harcaması vergiye tabi olmalıdır.

Umumî gider veya harcama vergisinin lehinde söylenenler bunlar:

Kütüphanemiz

(Üç masa daha alabilseydi)

Tatbik imkânlarına gelince, N. Kaldor umumî gider vergisinin gelir vergisi kadar, hattâ daha fazla tatbik imkânına (gerek muhasebe gerekse kontrol bakımından) inanıyor.

Yeni verginin lehinde ne söylenirse söylensin bunlar tatbikata geçilmeden kontrol edilemez. Gelir vergisinin ilk tatbikinde lehine çok şeyler söylenmişti ve halâ da söylenmektedir. Fakat uzun bir tatbik devresi onun birçok aksak noktalarını meydana çıkarmış ve vergi sistemlerinin en âdili olduğu idia edilen bu vergi bugün gayrî âdil olarak suçlandırılmakta bulunmuştur. Bakalım garp memleketlerinde yeni verginin tatbikatı başlasın, ne göreceğiz?

Mevzuu bizim memleketimiz açısından ele alırsak söylenecek çok şey vardır. Biz konunun evvelâ mali cephesini düşünmeğe mecburuz. Muhasebe ve beyana dayanan vergileri ise bizim bünyemiz hiç kaldırmıyor. Bu mükellef psikolojisi bakımından böyle olduğu gibi içtimaî ve iktisadî bünyemizdeki nizamsızlıklar bakımından da böyledir. Bu zaaflar dolayısile bütün vergi rejimlerimiz dönüp dolaşıp ortada ne bulursak onu almağa müncer oluyor. Bundan dolayı hangi rejime gidersek gidelim netice aynıdır. İçtimaî ve iktisadî problemleri askıda duran bir memleketin vergi meselelerini halletmeğe imkân yoktur. Nasıl olsun ki, vergi meselesi içtimaî ve iktisadî problemin bir parçası ve halki hemen hemen en güç olanıdır. Onun için biz umumî gider vergisi konusuna, şimdilik, aya bakar gibi - hoş diğer milletler oraya da gidiyorlar ya - uzaktan bakmağa mecburuz.

18 Nisan 1960
Prof. Gıyas Akdeniz

(*) N. Kaldor, An expediture Tax, London 1955

SANA DÖNECEĞİM

Aydın DOĞAN

«Sen çılgınlıklar içinde sarhoş
Ben hatıralar elinde yorgun.
Bu mâceradan neydi umduğun
Sen çılgınlıklar içinde sarhoş.

Ş. Özdenoğlu

İçimde deli bir rüzgâr esiyor, buram buram. Sevda tütüyordu gözümde bir kasırga kovalıyordu bütün dünyamı. Çılgın bir sevgilinin hayat dolu aşkı sürüklüyordu beni ardından.

Gönlüm büyük şehirlerin hasretiyle yanıyor. Gözlerim onu arıyordu. Ilgın ılgın yayla kokan rüzgârla geçiyordum bizim dağlardan.

Son tren kampanası ile hissetmiştim gurbetin acılığını. Sarhoşluğu içinde geldim işte son istasyona. Yirmi iki yılın ilk şafağında seni bir seccadenin üzerinde bırakıp böyle ayrıldım o canım kasabadan.

Sana döneceğim sevda tüten türküler içinde Tesellin çiçek açacak yaylalarında. Ayrılıkların acısı düşmeden gözlerine bir sabah namazında sana döneceğim. Sen de yaşatacağım aşkı sevgiyi hasreti içimizde yanan alemi. Besmele ile uyanacak şafaklarda ilk mahsunluğumuz. Sana döneceğim bir ezan vakti göğsümde iman gönlümde hasret kafamda senden öğrendiğim dualar yüklü, sana döneceğim. Rüzgârları dağ benliği İSLÂM kokan o küçük şehirde sana döneceğim hatıraların en güzel yerinde.

(Devamı 17 nci Sahifede)

CEMİYETİMİZ :

Ahmet YAVUZ

Siz kıymetli arkadaşlarımızın arzularıyle vazife aldığımız Akademimiz Talebe Cemiyetinde daima sizlere faydalı olabilmek endişesi içerisindeyiz. Bu yolda bütün idare heyeti arkadaşlarımız ellerinden geleni yapmağa çalışmaktadırlar. En büyük memnuniyetimiz size sağlıyacağımız faydalardan doğacaktır.

Mektebimizin Akademi olması dolayısıyle birçok haklar iktisap etmemize rağmen, bu değişiklikten mutazarrır olan arkadaşlarımızın sayısı daha çoktur. Bunlar arasında 1958-1959 ders yılında İ. Y. E. T. Okuluna katdolup, ayni sene sınıfta kalan arkadaşların Akademi talimatnamesine tabi olmaları bizi en fazla üzen bir dert olarak karşımıza çıktı. Bu durumun izalesi için Devlet Şurasına üç sayfa lık bir dilekçe verdik. Ve fakat red cevabı aldık. Aynı devrede ikinci sınıfta bir boykot hâdisesi oldu. Bunun üzerine hem birinci sınıf ve hem de boykot'a sebep olan ikinci sınıf dâvasını neticelendirmek için arkadaşlarımızdan Ergin Şahin ve ben Ahmet Yavuz Ankaraya gittik ve Maarif vekili müsteşarı Akif Tuncelle görüştük. Neticede dertlerimizin teker teker tesbit ettirilip Akademiler arası kurulda bizzat kendileri destekliyeceklerini vaadettiler. Ayni meyanda Teknik Öğretim Umum Müdürü tarafından da müsbet cevap aldık. Talimatname değişikliği do-

(Devamı 17 nci Sahifede)

FÜSUN EYÜBOĞLU
(Göklerden İlham)

A C I

Acı bir serinlik karşılar
Penceremi açınca sabahları.
Hep acı başlarım günlerime;
Acı çay kahvaltıda,
Acı su öğlenleri
Tatlıya hasret
Acıyla bitiririm günlerimi.

Füsun Eyüboğlu

HALBUKİ

İsmini bulamadım,
Yıllarca aradığım;
Rastlıyamadım,
Benliğimin köründe,
Söyliyemedim,
Yıllar yılı hecelediğim kelimeyi.
Seviyorum diyemedim...
Halbuki...

Füsun EYÜBOĞLU

Ağır, ağır çıkacaksın
bu merdivenlerden

Eteklerinde bir yığın
alevden yaprak

Ve, bir gün bakacaksın
semaya ağlayarak.

NERDE!

Yaşar BAYBOĞAN

77 yıllık maziye sahip olan okulumuz, geçen yıl karıyer kanunuyle akademiye tahvil olundu. Okulumuz akademi olurken çok büyük ümitlerle doluydu. Zira bir takım ideal fikirlerle, değişiklikler, yenilikler, vaadler ortalığı kaplamıştı. İlk zamanlar henüz akademi tedrisi istikrar bulmamıştır düşüncesiyle sabrettik. Fakat bugün görüyoruz ki, beklediklerimizin hiçbiri gerçekleşmemiştir. Hâttâ vaadedilenleri şayanı sabırla bekliyoruz. Nerde şubat hakkı, nerde staj meselesi, nerde tatbiki safha, nerde yüksek muhasiplik kanunu, nerde ticarî dâvalara girme hakkı. Bilhassa tatbiki safhanın temini ile yüksek muhasiplik kanununun çıkarılmasının zarurî olduğuna inanmaktayız. Bu hususta sayın reis beyle muhterem profesörlerimizin de alâkalılar nezdinde gayret göstermelerini beklemekteyiz. Ne acı hakikattır ki, en tabii hakkımız, ilmini yaptığımız muhasebenin semeresini görememekteyiz. Hakikat bütün çıplaklığıyle görünmektedir. Mesleğimize tecavüz vardır. Acaba niçin yüksek musasiplik kanununun çıkarılmasından endişe duyulmaktadır. Bu hakların verilmesi için tedris sisteminin yetersizliği bahis mevzuysa, değiştirilsin, bu bir kanun meselesiyse çıkarılsın, bu bir alâkasızlıktan doğuyorsa artık alâkadar olunsun. Bizler niçin oyalanıyoruz. Hiç olmazsa söylensin bizlerde durumu öğrenelim. Bizlerin dert ve dâvalarını dinlememek ne zamana kadar devam edecek. Böylesine bir yüksek tahsil müessesesinin niçin korunmadığını anlamıyoruz. Kanaatimizce emsali müesseseleri koruyup, akademimizi korumamak bizlerin haklarını gasbetmek demektir. İşte biz, bir bakıma gasbedilen hakkımızın iadesini istiyoruz.

İkinci Sınıf

(Ha gayret bir sene kaldı)

Sayın Maarif Vekilimiz Atıf Benderlioğlu'nun Akademimizi Ziyaretleri

Yalçın GÜRSEL

İstanbul İktisadî ve Ticarî İlimler akademisini mart 960 tarihinde ziyaretleri ile Sayın Atıf Benderlioğlu ve refakatindeki heyet şereflendirdiler. Öğleden sonra saat 2 de mektebimize gelen maarif heyeti, doğruca reisliğe çıkarak kıymetli reisimizle oldukça uzun bir müddet görüşmelerde bulundu. Görüşmeler hitamında talebe cemiyetine davet edilen vekilimiz bu daveti memnuniyetle kabul etmiş ve reisimiz profesör Adnan Suner ve sayın Ord. Prof. Burhan Zihni bey yanlarında olmak üzere cemiyetimize indiler. Cemiyet odasında, cemiyet idare heyeti azaları ve birkaç arkadaş hazır bulunuyordu. Vekil, talebe cemiyetini ziyaretinden çok memnun olduğunu bildirdikten sonra, mektebimizin Türk iktisadiyatı ve ticarî sahası üzerinde çok önemli mevkiini açıkladı. Daha sonra talebelerin dertlerini dinlemek arzusunda olduğunu söyledi. Bunun üzerine ilk sözü Yalçın Gürsel aldı ve mektebimizin binasının çok harap bir halde olduğunu bunun için ne gibi bir çare düşünüldüğünü vekilimizden rica etti. Vekil bey bina meselesinin çok yakın bir gelecekte hal edileceğini bu meselenin reis beyle de müzakere edildiğini bir arsanın temin edilmiş olduğunu belirtti.

Daha sonra Ergin Şahin arkadaşımız talebe dert ve davalarını kısaca izah ederek: Yüksek matematik dersinin ağırlığından, ikinci sınıfta yüksek matematikten takıntılı olan arkadaşlardan, boykot hâdisesinden ve mektebimız talebelerinin çoğunluğu teşkil eden ticaret lisesi mezunlarının lisede tam mânası ile cebir okumayıp, lise ikinci sınıfına kadar okuduklarını, son sınıfta hiç cebir görmediklerini bu sebeple burada okutulan yüksek matematik dersinin çok ağır geldiğini ve yüzde doksan talebenin bu yüzden yüksek matematikten takıntılı kaldığını açıkladı. Bunun üzerine vekil bilhassa reis beyin dikkatini çekerek bu noktanın çok mühim olduğunu bu meselenin halledilmesi lâzım geldiğini belirterek arkadaşlarımıza bu meselenin halledileceğine dair söz verdi. Ve ilâveten boykot gibi, derse girmemek gibi hareketlere teşebbüs edilmemesini bunların iyi bir netice is-

(Devamı 18 de)

RÖPORTAJ :

(B.J.K. Kalecisi) Necmi Mutlu

Röportajı Hazırlıyan :

Yaşar ÖZTÜRK

Bugün okulumuzun mevcudu olan üç bin küsûr kişi içerisinde öyleleri var ki, yalnız İstanbulun, yalnız Türkiyenin tanıdığı değil, fakat bütün dünyanın takdir ettiği kimselerdir. Çoğumuz bundan bihaberiz.

Gayemiz içimizdeki meşhurları bütün cepheleriyle okurlarımıza tanıtmaktır. İlk olarak, (bugün) Türkiyenin en formda kalecisi ve B.J.K. — Fenerbahçe maçının kahramanı Necmi Mutludan başlayacağız ve her mecmuamızda bir meşhurumuzu tanıtacağız.

Kendisiyle okul kantininde konuştum, mecmuamız için röportaj yapmak istediğimi söyledim memnuniyetle kabul etti.

Suallerime başladım.

— Okulumuza ne zaman intisap ettiniz?

— 1958-1959 ders yılında.

— Şimdi kaçıncı sınıfsınız?

— Birinci,

— İlk Ticarî İlimler Akademisinde okuduğunuz için memnun musunuz? Niçin?

— Memnunum. Çünkü eskiden beri ticarî derslere karşı sempatim vardı.

— Bu seneki lig maçları için ne düşünüyorsunuz?

— Beşiktaşın şampiyon olması için elimizden geldiği kadar çalışacağız. Bütün gayem B.J.K. nin şampiyon olmasıdır.

— Spor derslerinize mani oluyor mu?

— Evet. Bilhassa seyahatler... Zaten geçen sene sınıfta kalmama sebep de seyahatler oldu.

— En çok sevdiğiniz 3 şey...

— Deniz, Sinema ve Müzik...

— Kaleci olmasaydınız hangi mevkide oynamayı isterdiniz?

— Santrafor. Zaten futbole santraforda başladım.

— Takdir ettiğiniz futbolcular kimdir.

— Bütün takım arkadaşlarım, Recep ve Turgay.

— İdeal millî takımı nasıl teşkil edersiniz?

— Turgay, Münir, Basri Naci, Ergun, Kaya; Lefter; Can; Metin; Kadri; Hilmi.

— İstikbâl için düşünceleriniz nelerdir?

— Herkes gibi.. Rahat yaşamayı temin edecek bir iş yapmak ve futbolün yorgunluğunu gidermek..

Suallerimi bitiriyor ve Necmi bey'e ilâve edeceği bir şeyi olup olmadığını soruyorum.

— Bütün arkadaşlara derslerinde başarılar dilerim diyor.

Teşekkür ediyor. Ayrılıyorum.

NECMİ MUTLU

(Şampiyonluk kutlu olsun.)

ÇİNGENE

Yılmaz BAŞKURT

Kaşı kara
Gözü kara
Maşa yapar
Keman çalar, maskara
Neyapsın
Bahtı kara...

DENİZDE

Osman. Zeki ÖZNANECİ

Vücudum titriyordu bu soğuk havalarda
Vapur yol alıyordu durmadan Marmarada.
Martılar geziyordu yükselen semalarda.
Görüyordum kendimi bulanık ufuklarda.

***

Geçiyorduk balıkçı kayıkları yanından,
Sarsılmadan gidiyor, yükselen dalgalardan
Ahenkli bir ses geliyordu bu güzel sulardan
Nasıl olur bunlara bayılmıyan bir insan.

AYRILIŞ

Erdoğan TANSUĞ

Sensiz, izdıraplarla ben,
Enginlerde kırık bir sal gibi.
Rehbersiz, aşksız acıyla ben,
Hatıralarla avunan,
Aşk denizinde çırpınan bir kuş gibi.
Tatsaydım aşkı dudağından
Tasam yerlere dökülen mey olurdu.
Alınca ümüdimi elimden,
Neşem kalbime damlayan kan oldu.

GÜLSÜZ BAHAR

İhsan MALCI

Bahar geldi diyorlar
Onda bir gülüm vardı
Yaprakları hayatımın sayfası
Rengi gençliğim her şeyim
Ümidim, ebedî ömrümdü kokusu.
Fakat o hiç sevmedi beni
Sevdiğimi bilmedi gitti
Geçsin o bahar bana ne şimdi
Bahar geçti diyorlar
Onda bülbülüm vardı
Sesi aşkım saadetim
Çörçöpten yuvası gönül sarayım
Kutsal mukaddesatımdı varlığı
Fakat o hakile yeksan etti beni
Bir düzene bağlayıp uçtu gitti
Geçsin o bahar bana ne şimdi.

İNSANLAR GÜLÜN DİKENİNE KIZACAKLARINA, ALLAHIN BU DİKENLER ARASINDA BİR GÜL YARATTIĞINA ŞÜKRETMELİDİRLER.

Çanakkale zaferi ve gençliğimiz

M. Altıok UYAR

Çanakkale Zaferinin 45. yıl dönümünde bulunulmak üzere T.M.T.F. ve T.M.T.B.'nin organize ederek hazırladıkları bu mutlu güne 1500 kadar üniversitelinin iştiraki ile 17.Mart.1960 perşembe günü saat 9 da Uludağ ve Gemlik vapurları ile Çanakkaleye hareket ettik. On saatlik güzel ve eğlenceli bir yolculuktan sonra Çanakkale'ye indik.

Çanakkaleli'ler bizleri rıhtım ve yol boyunca «Hoşgeldiniz» diyerek karşıladılar. Memleketimizin dört bir bucağından Çanakkaleli ve misafirler bütün otel ve yurtları doldurmuşlardı, alınan karara göre erkek arkadaşlar lisede ve gemilerde hazırlanan yerlerde, kız arkadaşlar ise, valilik ve maarif müdürlüğü tarafından ayrılan yurtlarda geceyi geçirdiler. Ertesi günü hep beraber merasim yerine gidildi.

Hazırlanan programa göre yerlerimizi aldık. Karşılamada olduğu gibi burada da gayet misafir perverlikle karşılandık. Lâkin gösterilen bu sevgi ve sempati bizleri şımartıyordu.

Merasim, İstiklâl marşı ile başladı, müteakiben Sayın Çanakkale valisinin günün ehemmiyetini belirten konuşmasından sonra, sıra ile konuşmalar yapıldı. Bu arada **vali beyin ricası ile misafir gelen Üniversitelilerin resmi geçite katılmaları kararlaştırıldı, nihayet**

(Devamı 17 de)

KANTİN

(Sohbet köşesi)

Genel Sekreter
Ahmet YAVUZ
(Hummalı çalışma)

Gerçeksizlik içinde

HİKÂYE

İzzet'in KENİŞ

Parkta, denize inen geniş asfalt yolda, sesizce, konuşmadan, yan yana yürüyorlardı. Bir müddettir konuşmayı kesmişlerdi. Halil omuzlarını bir ileri bir geri hareket ettirerek yürüyordu. Nuri'nin ise, hareket eden sadece ayaklarıydı. Gözlerini sabit noktalara saplamışlardı ki, kışın ortasında güneşli iyi bir günü fırsat bilip ötüşen kuşlardan, parka geziye çıkanlardan habersizdiler.

Gözlerinin takıldığı noktalarda Halil Kasımpaşaya, Nuri ise ta köyüne kadar gitmişlerdi. Daha doğrusu Nuri beş sene önce ayrıldığı, bu kış günlerinde ulaşılması imkânsız olan köyüne gidiyordu. Hem bütün köyden bir eser göstermiyecek kadar kalın kar tabakakasının üzerinde rahat rahat, iz bırakmadan yürüyerek ve dört tarafta uzanan kar sahrasının beyazlığına çarparak yaşıyan, gözleri kamaştıran, terleten güneş ışınları altında. Bir kaç gün sonra diktirmeyi düşündüğü kahverengi elbiseini giymiş, alacağı kravatını takmış, ayaklarına gıcır gıcır ayakkaplarını geçirmiş, biryantinli saçlarile gidiyordu köyüne.

Halil ise her gün sabahları işe giderken gördüğü ve hep uzaktan seyretmek istediği saniye'nin kolunda. Akşamları yatarken ona çektiği hitabelerin hepsini çekiyor. Onları söylerken terliyor, kızarıyor, bozarıyor ama onun sıcaklığını içinde hissetmek mutlu kılıyor onu. İkisi sinemaya gitmek üzere vapura biniyorlar. Sinemadalar. Film yeni başlamış. Perdede, sandalda bir çift, kürek çekerek ilerliyor. Kendilerinden geçmişler, mutluluk içinde yüzüyorlar. Halil Saniye'nin soğuk elini avuçlarında tutarak ısıtıyor. Başını onun omuzuna dayıor. Perdedeki çiftin mutluluğunu o da bu el tutuşunda duyuyor. «Sinema dağılınca nereye gitmeli» diye düşünüyor.» Vapurla boğaza gitmeli. Vaniköyde, Kuzguncukta, bir yerde çamlık tepelere çıkmalı. Oturmalı onunla başbaşa, konuşmalı şundan bundan. Meselâ ne konuşmalı?. İşte konuşulacak şeyleri bulmak güç. Ben kaba bir adamım. İnce konuşamam. Halbuki kızla konuşurken nazik olmak lâzım. Onu da ben yapamam. Onu kıracak, ürkütecek bir şey söylerim belki. Ama bunun da çaresi var. Çok çok hiç konuşmayız. Otururuz sadece. Tek istediğim şey onun yanımda olması değil mi?. Yahut gitmeyi veririz boğaza. Ama niçin gitmiyelim?. Böyle kimsesiz. ağaçlık bir yere gitmek şart değil ya!. Vapura biner, ta Kavaklara kadar gider, ayni vapurla geri döneriz. Güverteye çıkar otururuz. Rüzgâr essin. Üşütsün bizi. Isınmak için sokuluruz birbirimize. Ona sevdiğim şeyleri anlatırım. Fısıldıyarak. Vapurun durgun suları bir bıçak gibi yarışını, iki tarafa dalgalar meydana getirişini gösteririm. Bunun. insan mutluluğunun, tatsız bir olayla, fesatla dağılışına benzediğini söylerim. Onun için suların bu huzuru kaçırılmış vaziyetini sevdiğimi anlatırım. Arada o da bir şeyler söyler, bir şeyler anlatır. Sonra tekrar ben devam ederim Izdıraptan hoşlandığımı, renksiz sakin bir hayatı hiç arzu etmediğimi, bazı geceler içkili olarak inin cinin bulunmadığı karanlık sokaklarda, bir duvardan öbür duvara çarparak yürümek, sonra bir duvar dibinde sızıp uyumak istediğimi ilâve ederim. Bunu hiç yapmadığımı söylemeyi de unutmam. Ona «insan her türlü ızdırabı çekmeli haya'ta» derim. «Hastalanmalı, ameliyat olmalı, tabanca ile, bıçakla tehdit edilmeli, dayak yemeli. Dayak yeme tehlikesi anında dayağın nasıl olduğunu

(Devamı 18 de)

Kongre ... YAŞAR BAYBOĞAN
İSTİKBÂL...

Akademimizde Cemiyet Hayatı

Yüksel ÇENGEL

İstikbalde iktisadî ve ticari sahaların birer temel taşı durumunda olan binlerce genç arkadaşı sinesinde hayata hazırlayan akademimizde cemiyet faaliyetleri geçen yıllara nazaran çok daha fazla heyecanlı geçmiş, zaman zaman münakaşalar hâdiselerin derinliklerine kadar inmiş hattâ o vakitler birbirlerine kırılanlar bile olmuştu.

Uzunca bir vaktimizi işgal eden guruplaşma hareketleri daha ilk günlerde heyecanlı sahneler vadediyor, kongre gününü gözlerimizde kısmen canlandırıyordu.

Gurupların kuruluşunda ideal ve prensip kararları da rol oynayınca birbirleriyle nisbeten anlaşabilen arkadaşlar bir araya gelip faaliyetlerine bir veçhe verdiler ve talebe arkadaşların karşısına ayrı isimlerle fikirlerini izah ederek çıkmağa ve onları guruplarının bir nüvesi, bir kuvveti yapmağa çalıştılar.

Yüksek tahsilde bütün cephelerile hayata hazırlanan genç dimağlar, geçmiş hâdiseleri de unutmuyor, hattâ onlardan ilham alarak fena tanınmamak için herşeyin kabil olduğu kadar iyisini yapmağa çalışıyorlardı.

Amatör fakat dürüst çalışmayı, profesyonel, fakat nefretle karşılanan hareket ve çalışmalara tercih ediyorlardı. Zaten; vazife başına gelince yalnız faaliyet değil en az onun kadar da mensubu bulunduğu camiayı isim ve haysiyetine yakışır şekilde temsil etmek gerekti.

İşte böylece ana guruplar üç isim altında faaliyete başlamışlardı; yeni akademililer, bizim akademililer ve büyük gurup.

İsimlerinde dahi biraz yakınlık bulunan ilk iki gurup:

«Yeni ve bizim akademililer gurubu» adı altında birleşti. Zaten birlikten de kuvvet doğardı. Daha sonra büyük gurupta yeni teşekkül etmiş idealist gurupla birleşip: «İdealist Büyük Gurup» ismini aldı.

Artık herkeste sonuna kadar her bakımdan eşit şartlar altında mücadelenin bu ikisi arasında olacağı kanaati yerleşmiş ve gittikçe de kuvvet bulmuştu.

Yalnız arkadaşlarımı biraz da cereyan eden kulis faaliyetlerinin derinliklerine indirmeğe çalışacağım. Bunun siklet merkezini de gurupların fiilen idarecisi durumunda olan kişiler ve heyetler teşkil eder.

Kongremizin iki defa tehirinde rol oynayan zihniyeti ve bunun müsebbiplerini en az bizler kadar biliyorsunuz. Daima hüsnüniyet sahipleri olduğuna inanmak iste diğimiz hattâ beraber dahi çalışmış bulunduğumuz arkadaşlarımız bu defa okulda pek iyi karşılanmadılar ve tutumları bir noktada çok tenkitlere uğradı.

Büyük bir şanssızlıktı: Camiamız mensubu ve büyük grubun kurucsu olan bir arkadaşımız; genç olarak hepimizi, bütün Türkiye yüksek tahsil gençliğini üzerek usulsüz de olsa bizleri temsil etmek durumunda olan şahsın meşhur Balıkesir kongresinde seçilmesine bir kuvvet olarak fiilen yardım etmiş, onu ve zihniyetini tasvip hakkı olmakla beraber aynı zihniyeti talebe teşekküllerine sokmakla nazarlarımızda hatâ etmişti. Malûmunuz veçhile de bu emelleri kıymetli oylarınız neticesinde akâmete uğramıştı.

Hülâsa arkadaşlar, sonuna kadar eşit şartlar altında geçeceğini düşündüğümüz ve bunu çok arzu ettiğimiz kongremızde yapılan usulsüz ve kanunsuz hareketler camiamızın haysiyetini yıpratttı ve

(Devamı 17 de)

(Sabık başkan)
YAVUZ YÜCEBAŞ
(Tarihten bir yaprak)

İSTANBUL AKADEMİ

MEŞHURLARIMIZLA RÖPORTAJ

ADALETLİ YILDIRIM

Yaşar ÖZTÜRK

Bu sayıda sizlere Adalet profesyonel futbol takımının sağbeki Yıldırım Çaprazla yaptığım röportajı takdim ediyorum.

— Yıldırım Bey, okulumuza ne zaman intisap ettiniz? Ve kaçıncı sınıftasınız?

— 1958-1959 ders yılında girdim, maalesef birinci sınıftayım.

— Bu seneki lig maçları için ne düşünüyorsunu?

— Bizim şampiyonlukta iddiamız olmadığı için bir şey söyleyemiyeceğim.

Sadece ikinci kümeye düşmemek için elimizden gelen gayreti sarf edeceğiz. Bu sene oynadığım

Yıldırım Çapraz

4 maçta da sakat olduğum için iyi bir oyun çıkaramadım. Artık iyileştim. Bütün gayretimle takımıma faydalı olmaya çalışacağım.

— Futbola ne zaman ve nerede başladınız?

— Futbola küçük yaşta babam (ki o devrin meşhurlarından Baba Rasim) in teşvikiyle Osmaniye (Adananın kazasın) da başladım. En iyi futbolümü Ankara Demirsporda oynadım.

— En güzel maçınız?

— En güzel maçım, Beşiktaş'ın federasyon kupası şampiyonu olduğu sene bizimle yaptığı ilk maçtır. Bu maçta B.J.K. yi 1-0 yenmiştik. Bir de İsveç'in Gootlant şehrinde üç takım karmasiyle yaptığımız maçtır. O maçı 6-2 kazanmıştık. Bütün İsveç gazeteleri bizden «Türk futbol cambazları diye bahsetmişti.»

— Spor derslerinize mani oluyor mu?

— Hem de fazlasıyla, 2 sene önce yüksek okulu bitirmiş olacaktım.

— En çok sevdiğiniz üç şey?

— Ailem, Tiyatro ve Avcılık.

— Takdir ettiğiniz futbolcular?

— Naci, Turgay ve Adana Demirspor'dan Muharrem'dir.

— İdeal millî takımı nasıl dizersiniz?

— Necmi, İsmail, Basri, Avni, Naci; Kaya, Hilmi, Can, Metin, Kadri; Lefter.

— Hayatınızın en önemli olayı

— Bu olay da futbol sahasında

(Devamı 17 de)

YÜKSEL Çengel

M.T.T.B. Genel Muhasibi

İ S T E K L E R İ

Yüksel ÇENGEL

Yaşar Hattat: Biz okulda Kayseriliter olarak 800 kişiyiz.

Ergin Şahin: İlle Başkan

İhsan Malcı: Kaleyiz

Ülkü Cankurtaran: Herşeyde intizam

Nuriye Çalış: Kitaplar arasında

Yavuz Yücebaş: T.B.M.M. reisi olmak

Yılmaz Şakarcan: Herşeyimiz turistik olsun

Nural Salmanoğlu: Malatya milletvekili

Ahmet Şaban: Sevim hanımı görmek

Yüksel Beling: Beyoğlunun gece kuşu

Memduh Kutlu: 1960 yıllığına isim toplamak

Yaşar Bayboğan: Çukurovalılar Sitesi

Yalçın Özer: Men dakka dukka

Nurhan Pişkin: A. Yersu ile kan kardeşi olmak

Erol Zeytinoğlu: Eskişehir Akademisine reis olmak

Cahit Kuyumcu: Edb. Fak. Cağ. Enstitüsü talebesi olmak

Coşkun Aksoy: Günde bir kız değiştirmek

Uğur Arslanalp: Necmi Mutlu ile ikiz kardeş

Necmi Mutlu: Uğur ile ikiz kız bulmak

Aydın Kumru: Pariste saz konserleri vermek P.T.T. ye kızıyor

Mehmet Akyurt: Sıddık Sami Onar'dan mecmuaya yazı

Ahmet Yavuz: Para sesi su sesi, kadın sesi

Ümit Akkartal: Türkiye Pandomimin müdürü

Kadri Tosuner: Türkiye neşriyat işleri müdürü.

G Ü N G Ö R

Ziya ALĞAN

Gün gör, gel gün gör
Sanki bahardan bir gün
Tanıştığımız akşamın sabahı
Hertaraf yem yeşil ve berrak
O ben ve gün
Mazi aklıma geldi
Sanki o günü yaşıyorum
Fakat o yok
Sadece
Ben ve gün.
Neredesin sevgilim.
Gün gör gel Güngör.

YAŞAR Hattat
800 Kayserilinin kalbi!..

İ. Üniversitesi Rektörü ve Akademi talebe cemiyeti Haysiyet Divanı Başkanı Ord. Prof. Sıddık Sami Onar Akademili arkadaşlarımızla İstanbul Akademi objektifi karşısında

Beyaz ve Siyah

Ş. U.

Şehir gecenin kara perdesi altında takatsiz uyuyordu. Sokaklar sessiz, pencereler kapalı ve karanlık. Köşe başında birikmiş kar geceyle tezattı. Hafif bir rüzgâr soğuğu büsbütün arttırıyor ve damların üzerinden geçerken kar taneciklerinin istikametini değiştiriyordu.

Karşıdaki evde bir ışık yandı ve söndü. Sokağın sessizliğini genç bir adamın ayak sesleri bozuyordu. Başı açık, elleri morarmış ve paltosunun yakasını kaldırmıştı. Kararsız ve endişeli yürüyordu.

Köşebaşina geldi ve durdu. Istırapla buruşmuş yüzünü sokağın kenarındaki eve dikti. Gözleri sanki senelerdir kaybettiği şeyi arıyordu. Mazi karşısındaydı...... Mütereddit gezdirdiği bakışlarını bir an için yere indirdi. Ah- Herşey nekadar değişmişti gideli. hepsi yabancıydı ona. «Yabancı» dedi yüksek sesle, sonra güldü. Acı bir gülümsemeydi bu. Elleriyle parkın sert duvarını okşadı. Kümelenmiş karı avuçlarına aldı. Parmaklarının arasında ezdi iyice. Gözlerini karşısındaki eve dikti. Değişmiyen yalnız geceydi. O her zamanki gibi güzeldi..... Seneler önce delice âşıktı. Ona bakmaktan bile korkarak geceleri gizlice pencereden seyrederdi. Hislerini belli etmek değil, kendini tanıtmamıştı bile. O bir hiç ve öylesine fakirdi. Eskiden de bu duvarın dibine böyle otururdu. Sigarasını içine çeker, gözlerini simsiyah pencereden ayırmaz ve yıldızların pırıl pırıl manzarasını seyretmekten bıkmazdı. Amma onları sevmiyordu artık. Hâyelleri parça parça olmuştu. Sigarasını hırsla yere attı ve ayağı ile iyice ezdi. Neler tahayyül eder, ne olmıyacak şeyler isterdi yıldızlardan. Amma o zamanlar umutluydu. Geceleri dört gözle bekler, karanlığa yerine koşardı. Duvarın dibine oturur, karşıdaki pencereden ayırmazdı gözlerini. İşte o oradaydı gene. Bembeyaz geceliği karanlığa meydan okuyordu sanki. Görünmekten korkarak, yıldızlara bakar ve onu seyrederdi. Ah! O yaz ne harikûlâde, ne kadar güzeldi geceler. Uzaktan bir plâk sesi duyulur o gene gözlerini büyük ve heybetli eve dikerdi.

«Yıldızlı semalardaki haşmet
Ne güzel şey.»

Her gece yarım saat karanlık dünyayı seyretmekten hoşlanırdı genç kız. Ne güzel ve ne kadar zengindi. Oysa ki, o.... Bir hiç. Sonra pencere kapanır, ümit ve saadet kaybolurdu. Beyaz yerini siyaha terkeder, plâk susardı. O bir sigara yakar, dudaklarında bir ıslık ayrılırdı oradan...

«Altı sene» diye düşündü. «Kocaman bir ömür. Dönemezdi o günlere, dönemezdi. Elleriyle eskimiş paltosunun yakasını kaldırdı. Ne diye gelmişti buraya sanki, ne diye. Onun dünyası değişmişti artık. Arada uçurumlar vardı. Gitmeliydi buralardan, kaçmalıydı. Kar yağmaya devam ediyordu. Ellerini cebine soktu. ıstırapla yoğrulmuş hâtıraları karşıda, penceredeydi. Onları terketmesi, unutması lâzımdı. Beyazı sevmiyor artık. Onun hayatı karanlık, kapkaranlıktı.

Ayaklarının önünde birikmiş kara bir tekme attı. Eskiden de karı sevmezdi. Kıştan hoşlanmazdı zaten. Yaz onun için saadeti temsil ediyordu. «Saadet» diye mırıldandı. Ah! Bu kelimeyi unutalı, ne kadar çok olmuştu.

Adımlarını sıklaştırdı. Son defa gene baktı pencereye. Beyazı, ümidi kaybolmuştu artık. Yüzünü buruşturdu.

Gece gene değişmemişti ve o ağlıyordu.

Gül

İbrahim GÜNEŞAN

Her sabah
Ruhumda açar
Bir gül.
Solmak bilmiyen
Izdıraplarımı dindiren
Bu gül.
Ona baktıkça
Her an
Ruhum serinler.
Sensiz geçen
Her günüm
Elem günüdür
Gül.

Geceyle Gelen

Aytaç TUTANAK

Yar!.
Sen hep böyle gece yarıları mı
gelirsin?
Kış gecelerinde
Çisil, çisil yağmurların yağdığı,
Rüzgârın saçlarını savurduğu
zamanlar..
Gözlerinde kavuşmanın sevinci.
Kirpiklerinde, pırıl pırıl damlalar
Sen hep böyle gece yarıları mı
gezersin
Yar...
Uzat üşümüş ellerini mangala
Ya da ver, nefesimle ısıtayım
Ne duruyorsun öyle? Otursana
Anlatsana bana geleceklerden
Beni sevdiğini söylesene
— Yalan bile olsa —
Kimsesizim, dertliyim, yalnızım
Bak işte göz yaşlarımda parıltılar.
Saçlarımı okşasana,
Beni avutsana
Yar!

TİYATRO

Ümit Pandomim Grubu

Hikmet ADISANOĞLU

Ümit AKKARTAL

DELİ DOKTORU Sahnede
(YAŞAR Ersöz, ERDOĞAN Tuncel)

Çeşitli tasavvurlarımız vardır hayatta. Bunların bazılarını gerçekleştirebiliriz. Fakat, sabun köpüğü gibi söndürdüklerimiz de olur. Ama bizim sönmeyen ve güneş ışığı gibi bugüne kadar parlaklığını muhafaza eden, gerçekleşmiş bir tasavvurumuz var: Ümit Pandomim Gurubu.

Hakikaten çok düşünmüştük üzerinde uzun zaman. Acaba muvaffak olacak mıyız diye. Fakat aldığımız tebrik ve davet mektupları göğsümüzü kabarttı. Büyük bir şevk ile çalışmalarımızı hızlandırdık. Hızlanmış bulunan çalışmalarımızın programını çizen ve ektiği fidenin büyümesi, gelişmesi için elinden gelen hiçbir fedakârlığı esirgemeyen çalışkan bir arkadaşımız var: Ümit Pandomim Gurubu başkanı ve rejisörü Ümit Akkartal. Bu yazımda kendisinden ve yorucu çalışmalarından bahsetmekten vazgeçemiyeceğim.

Şiir ve resim alanındaki çalışmalarına bir de tiyatroyu katan genç arkadaşımız, koltuğunun altında iki değil. üç karpuz birden taşıyor. Ve hiçbirini de düşürmüyor. Çünkü, canından çok seviyor şiir, resim ve tiyatroyu.

Bundan üç sene kadar evveldi. Okulumuzun mütevazi kantininde oturmuş, bir şeyler yapabilmek için kafa, kafaya vermiştik. O, her zamanki sevimli hali ile:

— Buldum, dedi. Öyle bir pandomim gurubu kuralım ki, okulumuzun adını ve gurubumuzu kat ve kat yükseklere çıkarsın.

Hakikaten de öyle oldu ve gurubumuz, «İstanbul, İktisadî ve Ticarî İlimler Akademisi Ümit Pandomim Gurubu» gezdiği her yerde bir hayli takdir topladı.

Tabiidir ki, aşağıya isimlerini yazacağım, gurubumuza dahil bütün arkadaşların da bu başarıda büyük rolleri oldu. Kendilerini sizlere temsillerdeki rolleri ile birlikte tanıtacağım:

Gurubumuzun maskotu: Nurten Taşocak; doymak bilmeyen hırsız: Erdoğan Tunceli; yazdığı şiirlerden deli olan âşık şair: Taneri Kalebaş; titreyen garson: Cemal Değer; «Histoire d'une Amour» şarkısının yanık sesli satıcısı, Fransız jön prömiye: Yaşar Ersöz; rolüne çok uyan deli doktoru: İlker Birsen; külhanbeylerin şahı Ergün Şan ve ışık asistanı Mustafa Altıok.

(Devamı 16 da)

YARALI BOZKURT Sahnede ÜMİT AKKARTAL

AKADEMİMİZİN YÜKSEK DENİZCİLİKLE YAPTIĞI FUTBOL MAÇI

UĞUR Arslanâlp

T.M.T.F. da her sene olduğu gibi bu sene de yapılacak olan Yüksek okullar futbol maçlarının fikstürü çekiliyor. Masanın üzerinde sadece 2 kâğıt kaldı bütün gözler masanın üzerinde temsilcileri daha fazla heyecanlandırmamak için kalan bu son 2 kâğıdı da açıyoruz, birinde (İktisadî ve Ticarî ilimler Akademisi) diğerinde de Yüksek Denizcilik adlarının yazılı olduğunu görüyoruz. Bu suretle bütün yüksek okullar arasında en kuvvetli kadroya sahip olan bu 2 ekip ilk maçta karşı karşıya düşmüş oluyorlar.

Yüksek Denizcilik Temsilcisi arkadaş hemen ümitsizliğe kapılıyor ve sözlerine şunları ilâve ediyor. Biz maçı şimdiden kaybettik. Arkadaşın endişesi hakikaten yerinde idi. çünkü maçlar eliminasyon usulü yapılacak ve ilk maçı kaybeden takım turnuva harici kalacaktı. İşte Muhterem okuyucularımız maçtan evvelki durum böyle.

Maça tahminler hilâfına Tamer ve yıldırım hariç tamamen amatör arkadaşlardan kurulmuş bir takımla ve Yüksek Denizcilik okuluna mensup seyirci arkadaşların yuhaları arasında şu tertiple çıktık:

Tamer, İlhan, Necati, Mustafa, Yıldırım; Mutlu; Feyzi; Okan; Ulu er, Yalçın, Can.

Oyuna takımımız çok canlı bir şekilde başladı ve ilk dakikadan itibaren hakimiyeti ele alarak rakip takımı bunaltmaya ve korkulu anlar yaşatmaya başladı. Fakat yaptığımız bu tehlikeli akınların bir kısmı Y. Denizcilikten yan hakemi duran arkadaşın çok taraftutan bir idare şekli neticesi haksız olarak ofsaytla kesildi. Bir kısmı da direklere ve oyunculara çarparak kurtuldu. Bu arada Uluer'in, Can'ın ve Feyzi'nin şutları kaleciyi de geçmesine rağmen şansızlık neticesi direkten dönerek heba oldu. Geri adamlarımız ise, rakip takımın münferit akınlarını akıllı oyunlarıyle savuşturmakta güçlük çekmiyorlardı. Bilhassa Yıldırım idaresindeki haf hattı gayet güzel oynayarak forvet hattına yardımcı oldular. Böylece ilk devre golsüz neticelendi.

İkinci devrede yine takımımızın baskısı altında geçti, burada 18 içinde gole giden bir förmetimizin düşürülmesi ile kazandığımız penaltıyı, santrhaf Yıldırım gayet güzel bir vuruşla filelere taktı.

Futbol maçı mı, boğa güreşi mi. Bundan sonra oyun çok sertleşti ve rakip oyuncular, oyuncularımızı kasten tekmelemeye başladılar. Ve maç kör döğüşü haline geldi. Bütün bunlara karşılık takımımız gayet sportmen hareket ederek bu sert hareketlere mukabele etmedi ve maç da başkaca kayda değer bir hal olmadan 1-0 galibiyetimizle sona erdi.

Maçtan sonra soyunma odası kapısında Y. Denizcilikten bir arkadaş kalecimiz Tamere küfür etti ise de, muhtemel bir hâdise orada bulunanlar tarafından önlendi ve Y. Denizcilik hocalarından millî atlet RUHİ SARIALP yapılan bu hareketlerden özür dileyerek ilgililerin cezalandırılacağını söyledi ve takımımızı tebrik ederek bundan sonraki maçlarımızda muvaffakiyetler diledi.

Birinci Sınıf
(Maneviyatınızı bozmayın)

TALEBE NEŞRİYAT VE YARDIM BÜROSU

Ülkü CANKURTARAN

Esas gayesi talebenin en önemli ihtiyacı olan ders kitap ve notlarını zamanında yayınlamak ve himayeye muhtaç talebeye yardım etmek olan Neşriyat ve Yardım Bürosu kendine düşen vazifeleri lâyikiyle yapmaktadır.

1940 yılında memleketimizdeki Fakülte ve Yüksek Okullara örnek olacak şekilde teessüs eden Büromuz, 1960 yılında 20 nci senesini idrak etmiş bulunmaktadır. Akademi İdaresince kontrol ve Reislikçe tayin edilen bir hoca tarafından murakabe edilen Neşriyat Bürosu, talebeler arasından seçilen beş kişilik bir idare heyeti tarafından idare edilen bir talebe teşekkülüdür.

Bugün için diğer Yüksek Okul ve Fakültelere nasibolmayacak şekilde Akademimizde okutulan bütün derslerin kitap ve notlarını yayınlayan Büromuz, 1944-56 yılları arasında 21, ve 1956 senesinden bu yana (1960) 34 kitap neşretmiş föy not yayınlamıştır.

Bir taraftan kitap ve not neşriye buna ilâve olarak da 1.128.244 yatını deruhte eden Neşriyat Büromuz diğer yandan da fakir ve muhtaç talebenin kitap not giyecek ihtiyaçlarını tedaviye muhtaç talebenin ilâç hastahane sanatoryum masraflarını karşılamakta ve bütün bu sosyal yardımlarını her yıl biraz daha arttırmaktadır. 1940-44 yılları arasında 8.850.— lira olan yardım miktarı 1958 de 21.293.— ve 1959 da 36.306.— liraya baliğ olmuştur.

Bir talebe teşekkülü olarak gene talebelerin hizmetinde olan Neşriyat Bürosu gayelerini tahakkuk ettirmek için büyük bir azimle çalışmaktadır ve çalışacaktır.

MİNEYE

KAYA

Mademki bu kadar güzelsin
Niye sokakta gezersin
Aşkınla harab oldum
Allah belânı versin.

Dersimiz Malbilgisi
Tekneloji

MUZAFFER DİNÇOL

İstanbul Akademinin Bilmecesi

HASRET

Ekrem SARAL

Hıçkırık var içimde, nale değil,
Yaştır akan gözümden çeşme
sanma.,
Hasret var yüreğimde yare değil,
Kordur olan kalbimde, şule sanma.

***

Mecrûh oldum seni her andığım
an.
Delhun oldum seni her sevdiğim
an.
Mahzun oldum seni her gördüğüm
an.
Bendim solan gül, gibi lâle sanma

HOP DEDİK

İhsan MALCI

Hop dedik
Canoş dedik
Bir Öpücük istedik
Kız sana ne söyledik
Hemen paparna yedik

YALNIZ

S. C.

Havasından mı,
Suyundan mı,
Stratejik konusundan mı?
Güzeli boldur Kadıköyün.
A kabak,
Sen istediğin kadar öğün.
Senin de bir tane var mı?

SENİNİM SENİN

Bekir ÖZKAN

Unuttum sanma, günler geçsede
Ömrüm sana bağlı, hayatım senin
Her an seni arar seni sorarım
Üzülme cananım, seninim, senin
Sensiz geçen günler elemle dolsa
Benliğim kaybolup, ruhumda solsa,
Yaşamak ümüdüm bir an kalmasa
Üzülme cananım senim senin
Gözlerim kapansa, ömrüm de bitse
Ölümün pençesi, sırtıma inse
Son bir sözüm olsa, son bir dileğim
Diyeceğim yine seninim senin.

AYRILIŞ

Sakin ol kalbim, ayrılığımız tatlı
Olsun
Aşkımız hatıralarda,
Acılarımız şarkılarda kalsın.
Mademki bu gecemiz de bitti,
Unutalım sevgilim.
Bu gecemiz de bitmiyen şişede
kalsın
Kollarımda ismini fısıldayışın,
Gecenin loşluğunda kalsın.
Seninle ilk karşılaştığımız gün
Aşkın başlangıcı olan utancın.
Gözlerimden gitmiyen
gülümseyişin,
Dudaklarında kalsın...
Son olarak bana ne diyeceksin
Belki elveda
Belki Allahaısmarladık sevgilim
Diyeceksin.
Sona eren bu gecemizde
Daima elimde tuttuğum gülü al
Yakanda kalsın.

Ahmet KARTAL

BİLDİKLERİM

Süleyman ZİLAYAR

Eyvah.... Niçin titriyorum
Ne mutlu bana üşüdüğümü
Üşüdüğümü biliyorum.
Perde perde...
Geçti gözünüm önünde
Gökyüzünün mavilikleri
Ne mutlu bana, renkleri,
Renkleri biliyorum
Niçin yaşıyorum?
Ölmek için mi?
Dünyaya gelmek
Ölüm değilmi?
Ne mutlu bana, yaşadığım
Yaşadığımı biliyorum

ÜMİT PANDOMİM GRUBU

(Baştarafı 14 de)

Hakikaten bütün hepsi, gezdiğimiz her yerde maddî ve manevî çeşitli güçlüklerle karşılaştılar ama tiyatro aşkı ve Ümit'in tatlı dili hepsini bağlayıverdi gurubumuza.

Ümit Pandomim Gurubu, perdesini ilk olarak Eminönü Öğrenci Lokalinde açtı. Bunu takiben de aldığı davetler üzerine sırası ile Sultanahmet Ticaret Lisesi, İstanbul Kız Lisesi, Erenköy Sanatoryomu, Yıldız Teknik Okulu, Taşlıtarla Tunca Sineması Susurluk Şeker fabrikası Samsun Çimento fabrikası ve Kız Enstitüsü, Yeşilköy Divan Sinemasında temsillerine muvaffakiyetle devam etti.

Öyle sanıyorum ki, imtihanların yaklaşması dolayısile gurubumuz ancak bir temsil daha verebilecek. 30 Nisan 1960 Cumartesi günü saat 14-17 arası yine Eminönü Öğrenci Lokalinde; yâni perdemizi açtığımız ilk yerde, sezonun en son temsilini verecek ve imtihanlardan sonra, gelecek sezon için daha büyük bir şevkle çalışacak ve sizlere yeni yeni eserler seyrettireceğiz.

Yazımı sona erdirirken, bütün arkadaşlara imtihanlarında muvaffakiyetler diler, Ümit Pandomim Gurubunu alkışlayan ellerde meydana gelen kırmızılığın gelecek sezona kadar geçmesini temnni ederim.

CEMİYETİMİZ

(Baştarafı 7 de)

layısiyle ikinci sınıftaki arkadaşların durumları çok nazikleşmiştir. Bu arkadaşların kaldıkları ders adedi ne olursa olsun, son sınıfa devam edebilmeleri için, daha evvel Akademi İdaresine yapmış olduğumuz müracaatın müsbet karşılanması üzerine ayni meseleyi Ankarada da görüştük. Ve kurulda bu hususun da müdafaa edileceğine de söz alarak memnuniyet içerisinde İstanbul'a döndük.

Mâlümünüz veçhile bundan bir müddet evvel Maarif Vekili Sayın Atıf Benderlioğlu cemiyetimizi şereflendirmişlerdi. Dâvalarımıza gösterdikleri yakın alâka bizlere ümit verdi. Kendileri ile yaptığımız hasbihal neticesinde müşküllerimizin halledilmesi için gereken himayeyi göstereceklerini ve fakir öğrencilere yardım talebimizin en kısa zamanda karşılanacağını söyleyerek ayrıldılar.

Bu ziyaretten on gün sonra sayın Maarif vekilimizin imzasiyle aldığımız mektupta 7.400,— lık yardıma karar verildiğini sevinçle öğrendik. Bu günlerde 74 muhtaç arkadaşımıza dağıtılacaktır.

Kültür faliyetlerine gelince; Akademimiz tiyatro ekibi ilk temsili Akademimiz talebelerine verdi. Daha sonra İstanbul Kız Lisesine, Erenköy sanatoryumuna, Yıldız Teknik Okuluna, Taşlıtarla Kültür Derneğine, ve Susurluk Yüksek tahsil Derneği yararına temsiller vermiş. Ve bu arada yine Samsunda muhtelif eserler temsil edilmiştir. Temsillerine başarı ile devam eden ekip Zonguldak ve muhtelif yerlerde faliyetlerine devam edecektir.

Akademiler arası kurulun 23/Nisanda toplanacağına dair aldığımız haber üzerine arkadaşlarımızdan Yalçın Gürsel ve Ergen Şahin selâhiyetli mercilerle görüşmek üzere Ankaraya gönderildi. Ankarada yapılan temaslardan sonra diğer Akademilerle beraberliği temin için İzmire gidildi. Maalesef toplantının 23/Mayıs'a tehir edilmesi üzerine İstanbula döndüler. Fakat yapılacak kurul toplantısında yukarıda sıraladığımız dertlerimizin halledileceğinden eminiz.

Diğer faaliyetlerimizi gelecek sayılarımızda anlatacağız.

Sevgilerimizle,

ÇANAKKALE ZAFERİ — ve GENÇLİĞİMİZ —

(Baştarafı 10 da)

dakikalar geçiyor bütün halk o günü yaşatabilmek ve kıymetini arttırabilmek gayesi ile uğraşırken, birkaç üniversiteli arkadaş daha doğrusu atide bir mevki sahibi olup, bu memleketin başında vazife görecek kudretteki arkadaşlar lise talebelerinden aldığı borazanla Rock-Roll çalıp dans ediyordu.

Nihayet merasim bitip beraberce ŞEHİTLER ABİDESİNE gidildi, çelenk konuldu. Artık hareket zamanı gelip çatmıştı. Bu ana kayakın alâka ve misafir perverlik inkâr edilemez.

Bizleri yolcu etmek için Bahriye Bandosu tahsis edilmiş marşlar çalıyordu. Nihayet çok sevimli, hoş sohpet ve misafir perver Sayın Çanakkale Valisi herkezle ayrı ayrı konuşmak fırsatını bulmak için zemin hazırlıyor ve imkân dahilinde konuşuyor, bizlere gereken ihtimamı gösteremedikleri için tekrar tekrar özür diliyordu.

Kıymetli okuyucularım!.. Bu güzel dakikalar geçerken bir taraftan üniversitelilere yakışmayan hareketlerde zuhur e d i y ordu. (Marş çalan bandoya Amerikano, Torare v.s. gibi caz müziği parçası isteyen hattâ dileklerinde israr eden, arkadaşlar bulunuyordu.) Sorarım size!. Şanlı tarihimizden bir sayfayı mı anıyoruz, yoksa caz müziği müsabakası mı yapıyoruz. Bunlar bir Türk'e yakışır mı?. Kendi malımız ve iftihar edeceğimiz örf ve âdetlerimizi unutarak, garp adet ve göreneklerini bu kadar benimsemiyelim. Her şeyin yeri ve zamanı olmalıdır. O şarkıları isteyen arkadaşlar lütfen isteklerini gazino ve pavyonlarda gidersinler. Bu eğlenecek günden ziyade bilâkis ağlanacak ve iftihar edilecek bir tarihtir. Tek temennim. böyle nahoş hareketlerin bir daha tekerrür etmemesidir.

Bu arada sayın Çanakkalelilere ve kıymetli valisine mecmuamız adına teşekkür ederim.

AKADEMİDE CEMİYET HAYATI

(Baştarafı 11 de)

birer fert olarak da hepimizi üzdü.

Yalnız arkadaşlar, hepimizin unutmaması ve iyi bilmesi icap eden birşey varsa o da, cemiyet hayatında bilhassa talebelik çağlarında dürüst, samimî ve faal olarak çalışmak hayata böyle hazırlanmaktır.

En samimî dileğim; şimdi vazife başında bulunanların büyük bir feragatla bütün talebe arkadaşlara faydalı olabilecek şekilde çalışmaları, oylarını alamadıklarının takdirlerine mazhar olmalırıdır.

ADALETLİ YILDIRIM

(Baştarafı 12 de)

geçti. Adana'da 1955 yılında babamla hasım oynadığımız İncirlik, Osmaniye maçının, bende hayatım boyunca unutamıyacağım bir hatırası vardır. O maçta, babamın takımı olan Osmaniyeyi 4-1 yenmiştik.

— Yıldırım Bey size, son ve futbolla ilgisi olmayan bir sual:

— Evlenmeyi düşünüyor musunuz?

— Biraz kekeliyerek.

— Vallahi bu suale cevap vermek güç.

Maamafih bu seneki transferde bir şeyler düşünüyorum.

Teşekkür edip ayrılırken bir söyleyeceği olup olmadığını sordum. O da Necmi gibi:

— Bütün arkadaşlara muvaffakiyetler dilerim dedi.

SANA DÖNECEĞİM

Sana döneceğim dor atlı yaylarımın ilk bezenişinde. Sana döneceğim bir hasat mevsiminde beyaz yaşmaklı gelinlerin manileriyle sana döneceğim baştan başa hasret kokan o dağ kasabasında sana döneceğim gürültülü şehirlerin çılgınlıklarından artık yatağımdan komşuların zikreden sesi uyandıracak beni, kağnıların sesleriyle çınlayacak kulaklarım, sana döneceğim anacığım bütün hatıraların beşiği olan o canım kasabada.

GERÇEKLİK İÇİNDE

(Baştarafı 10 da)

bilmeme kötü bir şey. Onun için «dayak yiyeceğim» diye bir mücadeleden çekinmemeli. Ama bunları bir kıza söylemek onu ürkütmezmi, korkutmaz mı acaba? Neme lâzım ben de söyleme̱yiveririm böyle şeyleri. Çok çok etrafıma bakar gördüğüm güzel manzaraları gösteririm ona. Sonra onun nelerini sevdiğini sorarım. Anlatır, ben dinlerim.»

Nuri ise köyde idi. Kar köyü tamamen örtmüş. Sadece yüksek ağaçların tepeleri görünüyor. Köyde, bu dört aylık kış devresinde dünya küçülür, dört-beş metre uzunluktaki köylerinin içine girer. Bütün yeryüzü beş-altı metrelik toprak parçasıdır köylüler için. Kar kapıların, pencerelerin açılmasını imkânsız kılar. Her türlü ihtiyaçları içeride giderilir. Köy halkı kış boyunca görmez birbirini. Kış sonunda, karlar eriyince, komşular birbirinin yanına koşar, sarılır birbirine, hal hatır sorarlar. Köyde kışın ölenler ancak bu zamanlarda öğrenilir. Köy halkının kış boyunca gördüğü, yazdığı, okuduğu bu dört duvardır sadece. Bu dört duvarın ötesinde bilinmezlik, erişilmezlik var. «Annem beni görünce kimbilir ne kadar sevinecek. Ayrıldığımda nasıl döğünmüştü, saçlarını yolmuştu. Beni gördüğüne inanmaz, çıldırır sevincinden. Zavallı anneciğim. Bütün ısrarlarına rağmen sözünü tutmamış, o doğu dağları ötesinden buralara gelmiştim. Hasancık nasıl oldu acaba?. Belki delikanlı olmuştur şimdi. Bıyıkları çıkmıştır hafiften. Çok sevimli çocuktu o zaman. İhtiyarlık babamın belini bükmüştür belki. O zamandan kamburlaşmağa başlamıştı. Pek sevmezdi beni. Ama yine sevinir gördüğüne. Az mı beş senelik ayrılık? Ayrılırken ağladığını görmüştüm.»

Nuri köydeki evlerinin içinde. Annesi boynuna sarılmış öpüyor, ağlıyor. Evet hıçkırıyor sevincinden. «Bir daha gitmiyeceksin değil mi?» diyor. «Hep burada kalacaksın, ayrılmıyacaksın yanımdan. Belki yakında ölürüm. Ölürken görmek isterim seni. O zaman yanımda olmalısın. Gözümü arkada bırakmamalısın. Rahat ölmeliyim. Sen burada yokken ölümden çok korkuyordum. Hastalanınca ödüm kopuyordu. Ama madem ki, sen şimdi yanımdasın hastalık, ölüm bana vız gelecek»? Annesinin tarak değmiyen, kırlaşmış saçları dağılmış. Diz çökmüş, oğluna kavuştuğu için Allaha dua ediyor. Onbir belki oniki kardeşi Nuri'nin etrafına toplanmış. Aralarında onu tanımıyanlar var. O en büyükleri. Hepsi ondan birşeyler bekliyorlar.

«Acaba babam yaşıyor mu?. Annem öldümü?» Bir cenaze vardı evde. Annesinin cenazesi. O gün ölmüş. Evin içi, dört duvardan başka dinleyicisi olmıyan hıçkırıklarla ağlamalarla dolu. Küçük çocuklar evde olanlardan habersiz oturuyorlar bir kenarda. Ara sıra büyüklerin ağlamalarına iştirak ediyorlar. Ceseti dışarıda gömmeğe imkân yok. İçeride kalacak. Kokacak gözlerinin önünde. Onu kurtlar yiyecek. Cesetin üzeri bir çul parçasile örtülmüş.

Nuri'nin gözleri büyüdükçe büyüdü. Bütün yüzünü korku ve dehşet kaplamıştı. Bir ara dehşetten durakladı. Gözlerinde yaşlar belirdi. Başını yapılan bir teklifi reddeder gibi salladı. İçini çekti. Sonra kendini toparlıyarak tekrar yürüdü.

«Annemin ölmüş olması mümkün değil. Olamaz bu. Bu benim kuruntum. Anam sağ. Hem arslan gibi. Çocuk emziriyor şimdi. Veya oturmuş yama yamıyor. Hikâye anlatıyor çocuklara. Bir şeyler yapıyor işte. Hareket ediyor muhakkak. Ölü değil o. Sağ, ölmüş olamaz. Gözleri beni görecek. Kolları beni kucaklıyacak. Hem beni bu elbise ile görünce daha çok sevinecek. Kravatımı tutacak «ne güzel şey» diyecek. Adını soracak onun. Ne işe yaradığını soracak. Bundan takmadıkları için İstanbulluların akılsızlığını söyliyecek.»

Nuri'nin köyünde kar filân yok. Bahar bitmiş. Yaz yeni başlamış. Köy meydanında köy kızları toplanmış. Oyun oynuyor. O elbisesi, kravatı, biryantinli parlak saçlarile kuyunun başına oturmuş onları seyrediyor. Arasıra fısıldaşarak ona bakıyorlar. Ondan utanıyorlar. Aralarında Gülizar'da var. «Kocaman kız olmuş. Güzel ama örtünmüş baştan ayağa. İstanbulda olsaydı kimbilir ne kadar güzel olurdu. İstanbullular gibi giyinirdi, süslenirdi. Güzellikte geri kalmazdı onlardan. Peşine birçok erkek düşerdi. Küçükken elele verip oynarlardı beraberce. Şimdi bunu yapamazlar. Ancak uzaktan bakabilirler birbirlerine.

Nuri'nin yüzü sevinçten gülümsüyor. Bir düğün var köyde. Gülizarla onun düğünü. Çalgı çalınıyor, oyun oynanıyor onun şerefine. İçki içiliyor.

Halil yine Kasımpaşada. Saninin kolunda. Deniz kenarındaki yoldalar. Konuşarak yürüyorlar. Birdenbire karşılarında Saniye'nin babası beliriyor. Dalgın, kocaman şaşı gözleri onları görmüyor. Bunu fırsat bilerek ayrılıyorlar ve gerisin geri kaçıyorlar.

Halil terliyor korkudan.

Nuri kahkaha atmaktan kendini zor alıyor.

SAYIN MAARİF VEKİLİ ATIF BENDERLİOĞLUNUN AKADEMİMİZİ ZİYARETİ

(Baştarafı 8 de)

ihsal etmiyeceğini nasihat kabilinden anlattı.

Ergin arkadaşımız daha sonra yeni talimatname ile vuku bulacak bazı talebe aleyhine durumları izah etti ve bilhassa 1959-1960 senesinde ikinci sınıfta kalacak arkadaşların durumunun ne olarağını sordu. Vekilimiz buna cevaben bu derdiniz Nisan'da toplanacak Akademik Kurulda halledilecektir dedi.

Fakir talebe arkadaşlarımıza yardım için ricada bulunan Ergin arkadaşımız cemiyetin mali bakımından zayıf olduğunu bunun için yardım yapamadığını bildirdi sayın Atıf Benderoğlu: O halde bir liste hazırlanmasını 60-70 kişiyi geçmemesini listenin gönderilmesini istedi. (Kıymetli arkadaşlarımıza anti parantez şunu bildirelim ki, talebimiz yerine getirilmiş ve 74 arkadaşa 100 er lira olmak üzere 7400 liralık yardım çıkarılmıştır.

Daha sonra vekilimiz artık gitme zamanının geldiğini söyliyerek kalktı ve bütün arkadaşların teker teker elerini sıkarak cemiyetimize veda ederken her zaman talebe ile görüşmek arzusunda olduğunu, Ankarada bu ziyaretleri bilhassa beklediğini söyledi. Mektep kapısına kadar uğurlanan vekilimize akademik kurulun toplantı tarihi sorulduğunda Nisan 20 diye cevap verdi ve mektebimizden ayrıldı.

Sevgili arkadaşlar; Nisanın 13 ünde Ankaraya kurul toplantısı için giden Yalçın Gürsel ve Ergin Şahinden müteşekkil heyet, oradan İzmire geçmiş, ancak İzmir Akademisi reisine görüşmek için çıkıldığında kurul toplantısının 23 Mayısa tehir edildiği haberini almışlardır.

1958-59 Yüksek Okullar Arası Şampiyonu
Yüksek İktisat ve Ticaret Okulu Takımı

Fiatı 150 Kuruştur.